

ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ସଚିବଙ୍କ ଜରିଆରେ ଭାରତ ସଂଘ,
ଭାରତ ସରକାର, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ବନାମ

ଏ. ଅଜିତ ସିଂ ପିତା - ଏସ୍. ଚେତ୍ ସିଂ

ଆବାସ ସଂଖ୍ୟା 19, ଫୈଜ୍ ବଜାର, ଦରିୟାଗଞ୍ଜ, ଦିଲ୍ଲୀ-6

ଏପ୍ରିଲ 29, 1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ, ଏସ୍. ସାଗିର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:

ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଜାବେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ -କ୍ଷତିପୂରଣ ବଣ୍ଟନ -ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ 6.6.1967 ରେ ବିଦା ପିଛା 4 ହଜାର କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ -ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତ ଏହାର 2.11.1973 ତାରିଖ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ବୃଦ୍ଧି କରି ବିଦା ପିଛା 17,000 ଟଙ୍କା କରିଛନ୍ତି - ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପାଇଁ 75% ଏବଂ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ 25% ଆବଣ୍ଟନକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରି କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରି ବିଦା ପିଛା 28, 387 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି, -ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କୌଣସି ନୀତିଗତ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ- ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦଖଲ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଜମା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ 15% କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ 6% ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର -ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପାଇଁ 60% ଏବଂ ଘରମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ 40% ଅନୁପାତରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବଣ୍ଟନ ।

ମଙ୍ଗଳ ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1996] 8 SCC 664; ଇନ୍ଦର ପ୍ରସାଦ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1994] 5 SCC 239 ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣେଲ ସାର୍ ହରିନ୍ଦର ସିଂ ବ୍ରାଉ ବାନ୍ସୁ ବାହାଦୁର ବନାମ ବିହାରୀ ଲାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି, [1994] 4 SCC 523, ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 3695/1997 ଇତ୍ୟାଦି ।

R.F.A. ସଂଖ୍ୟା 87/1974 ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 18.8.86 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭି. ସି. ମହାଜନ, ସୁଷମା ସୁରୀ, ଶଶି କିରଣ ଏବଂ ଡି. ଏସ୍. ମେହେରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏନ୍. ଗଣପତି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ପ୍ରତିସ୍ଥାପନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

RFA ସଂଖ୍ୟା 87/1974 ରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 18.8.1996 ର ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ 1949 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 25 ତାରିଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 30 ବର୍ଷ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଜମିର ପଟ୍ଟା ରୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସମୟ ସମୟରେ ସର୍ବାଧିକ 99 ବର୍ଷର ଅଧିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନବୀକରଣ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଥିଲା । ଯେହେତୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଜମି ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ତେଣୁ 1960 ମସିହା ଜୁଲାଇ 23 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ତ୍ର ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ପଟ୍ଟା ରୁକ୍ତି ଏବେବି ରହିଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') 1967 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 17 ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ସହରର ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ବିକାଶ ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ 1967 ମସିହା ଜୁନ୍ 6 ରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବିଘ୍ନା ପିଛା 4 ହଜାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣରେ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ତାଙ୍କ 2.11.1973 ର ଡିକ୍ରି ଏବଂ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ବିଘ୍ନା ପିଛା 17,000 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ; ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ 75% ଏବଂ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ 25% ଆବଶ୍ୟକକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରି କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ବିଘ୍ନା ପିଛା 28,387 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ

68/84 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ଦ୍ଧିତ ସହାୟତା, ସୁଧ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ବିକଶିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏବଂ ଘରୋଇ ପକ୍ଷ ତଥା ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ବିକଶିତ ଅଞ୍ଚଳର ଅତି ନିକଟତର । ତେଣୁ, ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଏହାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି । ତଦନୁସାରେ, ଏହା କ୍ଷତିପୂରଣ ବିଘା ପିଛା 28,387 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିଛି । ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ବିଚାର ଆଧାରରେ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କୌଣସି ନୀତିଗତ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ବାଧାପ୍ରସ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠିଥାଏ ତାହା ହେଉଛି ଉତ୍ତରଦାତା 1984 ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ 68 ର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି? ଏହି ତଥ୍ୟ ଯେ ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ 1973 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 2 ର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ ଏବଂ ତେଣୁ, ଦାବିଦାରମାନେ 15% ହାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଅଦାଲତରେ ଜମା ହେବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ 6% ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି :ଜମି ମାଲିକ ଏବଂ ଉଡ଼ାଟିଆ କେତେ ଅନୁପାତରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ? ଯଦିଓ ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରଜାସ୍ୱରୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ଅପିଲ ଉପରେ, ଏହାକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ସେମାନେ ଉଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ପଞ୍ଚା ରୁକ୍ତିରେ ଥିବା ରୁକ୍ତିନାମା ଉଲ୍ଲେଦ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଞ୍ଚା ରୁକ୍ତି ଦଲିଲର ବେଦଖଲ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଆଦେଶ ରୁଡ଼ାକ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଦଖଲ ନିଆଯାଇନଥିଲା, ପ୍ରଜାସ୍ୱରୁ ସମାପ୍ତ ହେବା ଅନୁଯାୟୀ, ଏବଂ ଯେହେତୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେୟ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ପ୍ରଜାସ୍ୱରୁ ଅଧିକାର ହେଉଛି ଏକ ଅଧିକାର ଯାହା ଅଧୀନରେ ଜଣେ ଉଡ଼ାଟିଆ ଅଧିକୃତ ମାଲିକାନା ଅଧିକାର ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରେ ଉଲ୍ଲେଦ ସମ୍ପର୍କୀୟ ରୁକ୍ତିନାମା ଅଧୀନରେ ଉଡ଼ା ଜମିର ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ହକଦାର । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉଡ଼ାଚୁକ୍ତି 1949 ରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ 1960 ରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ 1967 ରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ସେ

ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ; ତେଣୁ, ଏହି ଅଦାଲତକୁ ସେହି ଆଧାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣର ଆବଶ୍ୟକ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମଙ୍ଗତ ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ହରିୟାଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ, [1996] 8 SCC 664 ମାମଲାରେ ରାୟ ବାଣିଜ୍ୟିକ ପରିସର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଯାହା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣର ଆବଶ୍ୟକ ଯଥାକ୍ରମେ 75% ଏବଂ 25% ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେୟ ପାଇଁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହି ଅଦାଲତ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ 75% ଏବଂ 25% ଆବଶ୍ୟକ ମଞ୍ଜୁରକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ।

ଇନ୍ଦର ପ୍ରସାଦ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, [1994] 5 SCC 239 ମାମଲା ନାଗୁଲ ଜମିର ଅଧିଗ୍ରହଣ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ଭଡ଼ାଟିଆକୁ 99 ବର୍ଷ ପାଇଁ ପଞ୍ଜା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ, ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଅଦାଲତ ଯଥାକ୍ରମେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ 2/3 ଏବଂ 1/3 କ୍ଷତିପୂରଣ ବଣ୍ଟନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅପିଲ ଉପରେ ସେହି ଆଦେଶ ଯଥାକ୍ରମେ 75% ଏବଂ 25% ରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ କୌଣସି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିନଥିଲା; ଅପିଲରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଦାଲତ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଥାକ୍ରମେ 75% ଏବଂ 25% ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ।

କର୍ଣ୍ଣେଲ ସାର୍ ହରିନ୍ଦର ସିଂହ ବ୍ରାଉ ବନସ୍ ବାହାଦୁର ବନାମ ବିହାରୀ ଲାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାମଲା, [1994] 4 SCC 523 ରେ ଯେହେତୁ ପ୍ରଜାସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଭଡ଼ାଟିଆ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜମି ପାଇଁ ହକଦାର, ଏହି ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ ମୋଟ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଘରମାଲିକ କୌଣସି କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଅପିଲକାରୀ ଆବଶ୍ୟକକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆକୁ 60% କ୍ଷତିପୂରଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯଥା: ଭଡ଼ାଟିଆର ଅବଧି, ଭଡ଼ାଟିଆ-ଅଧିକାରୀର ସୁଧ ଉପଭୋଗ କରିବାର ଅଧିକାରର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଜମି ଉପରେ ଭଡ଼ାଟିଆ କରିଥିବା ଉନ୍ନତି ଇତ୍ୟାଦି । ଏହା ସମାନ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ଯଦି ସରକାର ଜମିର ମାଲିକ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହା ଭଡ଼ାଟିଆ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଭଡ଼ାଟିଆ ଜମି ଦଖଲ କରିବାକୁ ହକଦାର । ଆବଶ୍ୟକତଃ, ଉପରୋକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ କାରଣ ସେ ପଞ୍ଜା ରୁକ୍ତି ସର୍ଭାବଳୀ ଦ୍ଵାରା ଆବଦ୍ଧ ।

ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ ସରକାର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ଜଣେ ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାରର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଉଡ଼ାଚୁକ୍ତି ୨୨ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏବଂ ଉଡ଼ାଚୁକ୍ତିର କିଛି ଅଂଶ 18 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଉପଭୋଗ କରାଯାଇଛି, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଉଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପାଇଁ 60% ଏବଂ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ପାଇଁ 40% ଅନୁପାତରେ କ୍ଷତିପୂରଣର ଆବଶ୍ୟକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅନୁପାତ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଉପରୋକ୍ତ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ, ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଆର୍. ପି.

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭୋଗରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।